

Едуард Дж. Браун

Сър Томас Адамс, професор по Арабски и Ориенталски учения в университета в Кеймбридж.

- "... напомнянето за окървавените поля на Карбала, където внукът на Апостола на Господ накрая падна, измъчван от жажда и обграден от телата на своите убити роднини, е било винаги оттогава насам достатъчно, за да предизвика и у най- равнодушните и хладнокръвните, дълбоки чувства, отчаяна скръб и възторг от духа, пред който болката, опасността и смъртта се превръщат в нещо незначително."

[Литературна история на Персия, Лондон, 1919, р. 227]

★ ★ ★ ★ ★

Игназ Голдзайхър

(1850-1921) Известен унгарски учен по ориенталистика.

- "Завинаги от черния ден на Карбала насам, историята на това семейство... е била продължителен период от страдания и преследвания. Те са разказвани, в поезия и проза, в богатата литература за историите на мъчениците – изключително Шиитска – и формират темата за Шиитските събрания през първата третина на месец Мухаррам, чиито десет дена ('ашура) се отбелязват като годишнина от трагедията в Карбала. Сцени от тази трагедия също се представят на този ден, на честване на годишнината, като драма (*та'зийя*). 'Нашите празнични дни са траурните ни събрания.' Така завършва поема, написана от принца на Шиитското движение, припомняйки многото *михан* на семейството на Пророка. Сълзите и оплакването на страданията и преследванията, изстрадани от семейството на 'Алид и траура за техните мъченици: са нещата, които лоялните поддръжници на каузата не могат да прекратят. 'По-трогателен от сълзите на Шаитите ' се е превърнала в Арабска поговорка."

[Въведение в Ислямската Теология и Право, Принстън, 1981, стр. 179]

★ ★ ★ ★ ★

Едуард Джиббън

(1737-1794) Считан за най-великия Британски историк за своето време.

- " След дълги години и в други географски ширини трагичната сцена на смъртта на Хусейн ще буди съчувствие и у най- равнодушните читатели."

[Западане и разруха на Римската Империя, Лондон, 1911, том 5, . 391-2]

За да откриете повече за Имам Хусейн и трагедията при Карбала, посетете:

<http://al-islam.org/faq/>

v1.0

È íà ñìyòàè çà ìúðòàè óàèðèðà ïí òúòý íà Àèèàð! Íá, æèàè ñà! Ìðè ñáíy
Áîñîñá òá ñá ïðáíèðòàáàò
(Коран 3:169)

Какво казват Не Мюсюлманите за ...

Хусейн

ТРЕТИЯТ ПОСЛЕДОВАТЕЛ НА ПРОРОК МОХАМЕД
(*Мир и Благодат за двамата*)

Имам Хусейн е бил внук на Пророк Мохамед, мир на тях двамата, който е бил измъчван от деспотичните зли сили.
Тук са събрани кратки цитати от широк кръг видни Не Мюсюлмани от цял свят.

Петър Дж. Челковски

Професор по изучаване на Средния Изток, Университет в Ню Йорк.

- "Хусейн се съгласи и тръгна от Мека със семейството си и придружен от около седемдесет от неговите последователи. Но в равнината Карбала те бяха заловени от засада, устроена от... халиф Язид. Макар че, поражението беше сигурно, Хусейн отказа да му отдаде почит. Обграден от огромна вражеска войска, Хусейн и неговата войска оцеляха десет дена без вода в изгарящата пустиня на Карбала. Накая Хусейн, мъжете и момчетата от неговото семейство и последователите му бяха повалени от стрелите и мечовете на армията на Язид; жените и останалите деца бяха отведени като пленници на Язид в Дамаск. Известният историк Абу Рейхан ал-Бируни твърди; "... тогава лагерът им беше опожарен а телата бяха стъпкани под копитата на конете, никой в историята на Човечеството не е виждал подобна жестокост."

[*Ta'zīyah: Rītu'ālī and trāghīyeh in Irān*, Ню Йорк, 1979, стр. 2]

★ ★ ★ ★ ★

Саймън Оукли

(1678-1720) Професор по арабски в Кеймбриджския Университет.

- "Тогава Хусейн се качи на коня си, взе Корана, сложи го пред себе си и идвайки към хората ги прикани да изпълнят дълга си, добавяйки: , 'О Господи, в Теб вярвам при всяка неприятност и на Теб се надявам при всяка беда!'... След това той им припомни своето превъзходство, благородството на своето раждане, величието на своята сила, и своят велик произход, и каза, 'Решете вие дали човек като мен не е по-добър от вас; Аз, който съм син на дъщерята на Пророка, besides whom there is no other upon the face of the earth. Али беше баща ми; Джаафар и Хамза, най-големите мъченици, ми бяха чичовци; а Апостолът на Господ, мир нему, каза че аз и брат ми ще бъдем най-главните от младите в Рай. Ако ми повярвате, че това което казвам е истина, от Господ, Аз никога не съм лъгал за сериозни неща откакто разбрах, че Бог мрази лъжата. Ако не ми вярвате попитайте последователите на Божия Апостол [тук той го нарече по име], и те ще ви кажат същото. Оставете ме да се върна при това, което имам.' Те попитаха, 'Кое е това, което затруднява той да бъде ръководен както останалите от неговите роднини.' Той им отговори, "Господ ми забрани да подавам ръка, отказвайки се от правото си по робски начин. Аз се обръщам към Господ за всеки тиранин, който не варва в Деня на Страшния Съд."

[История на Сарацините, Лондон, 1894, стр. 404-5]

★ ★ ★ ★ ★

Рейнолд Алейн Никълсън

(1868-1945) Сър Томас Адамс, Професор по Арабски в Кеймбриджския Университет.

- "Хусейн падна, пронизан от стрела, а неговите смели последователи бяха съсечени около него до последния човек. Мохамеданските традиции, с малки изключения, са враждебни към династията Умайяд, отнасят се към Хусейн като към мъченик, а към Язид като към негов убиец." [Литературна история на Арабите, Кеймбридж, 1930, стр. 197]

★ ★ ★ ★ ★

Робърт Дюрей Осбърн

(1835-1889) Майор в корпуса в Бенгал.

- "Хусейн имаше дете, наречено Абдалла на 1 година. То го придружаваше в този страшен поход. Трогнат от неговите викове, той взе детето на ръце и заплака. В този момент, копие от редиците на противниците му прониза детето в ухото и то издъхна в ръцете на баща си. Хусейн постави малкото трупче на земята. 'Ние идваме от Господ и при Него е завръщането ни' извика той; 'О Господи, дай ми сила да понеса тези нещастия!' ... Отслабнал от жажда и изтощен от своите рани, той се би с отчаян кураж убивайки множество от своите противници. На края той беше ударен в гръб; в същото време копие му беше забито в гърба и го повали на земята; когато извършителят на този последен удар извади оръжието си, злощастния син на Али се претърколи. Главата беше отделена от тялото; тялото беше стъпкано от копитата на конете на победителите; а на следващата сутрин жените и оцелелия му син бяха отведени в Куфа. Телата на Хусейн и неговите последователи бяха отсавени непогребани на мястото, на което бяха паднали. В продължение на 3 дена те останаха изложени на слънцето и нощната роса, на лешоядите и бродещите диви животни; но тогава жители на близкия град, изтръпнали от ужас, че тялото на внука на Пророка е било изоставено по такъв срамен начин на нечистите зверове от полето, предизвикваха гнева на Обайдалла и погребяха тялото на мъченика и на неговите героични приятели.

[Ислямът при Арабите, Делауор, 1976, стр. 126-7]

★ ★ ★ ★ ★

Сър Уилям Мюир

(1819-1905) Шотландски учен и държавник. Заемащ поста на Външен секретар на Индианското правителство, както и на лейтанант губернатор на северозападните области.

- "Трагедията на Карбала реши на само съдбата на Халифата, но и на Мохамеданските кралства дълго след като Халифата беше западнал и изчезнал."

[Анали на ранния Халифат, Лондон, 1883, стр. 441-2]